

Jeg vil godt sige, at forslaget i virkeligheden er én eneste stor mistillidserklæring til amternes administration af dette område. Det, man foreslår, er jo, at man skal lovgive om mål og rammer, altså fortælle amtsrådene, hvordan de skal bruge pengene, at man herindefra også opstiller nogle mål og rammer for socialpsykiatri, og endelig, at der etableres samarbejdsudvalg.

For at tage det sidste først: Jeg kan ikke forstå, at amtsrådene, hvis disse samarbejdsudvalg ikke findes, så ikke får dem etableret. Hvorfor er der ikke nogen amtspolitikere her i Danmark, der har fundet på, at denne idé var god? Jeg mener, der sidder jo masser af SF'ere rundt om i amtsrådene, som kunne have taget denne sag op.

Jeg tror, at disse problemer vil komme op i den opgavekommission, der i øjeblikket ser på fordelingen mellem stat, amter og kommuner. Jeg kunne godt forestille mig, at der vil være ændringer på vej i sygehusvæsenet på den ene eller den anden måde, og vi har i hvert fald i vores gruppe overvejet, om det ikke var en idé, som man kunne efterprøve eller få undersøgt, at man simpelt hen tog hele psykiatriområdet ud, adskilte det fra det almindelige hospitalsvæsen og lagde det over i en egen afdeling. Det ville i hvert fald give amtsrådene en mulighed for, når de fik så mange bevillinger specifikt til det, at kanalisere pengene derhen, hvor pengene skal bruges.

Jeg startede med at sige, at der var mange gode takter i forslaget, og jeg kan forstå, at jeg ikke er den eneste, der har sagt det på den måde. Jeg mener også, at der er det, men vi kan altså ikke støtte det, som det foreligger her.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan altså ikke dy mig. Mener fru Vibeke Peschardt, at bistandslovens § 69, hvorefter man skal sikre, at kommunerne stiller et tilstrækkeligt antal daginstitutioner til rådighed, var et udtryk for mistillid til kommunerne i 1976? Det var simpelt hen et ønske fra Folketinget om, at der skulle være et tilstrækkeligt antal tilbud. Det er netop også derfor, at jeg, da jeg udfærdigede dette beslutningsforslag, skrev, at der skulle være et tilstrækkeligt antal tilbud af de forskellige elementer. Jeg synes, at fru Vibeke Peschardt skulle overveje, om det skulle være udtryk for mistillid, at man skal komme med et tilstrækkeligt antal og også i de kommuner, hvor der på daginstitutionsområdet er lange, lange ventelister.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Vi kan da godt føre krigen over i en anden lejr, hvis det er sådan, vi skal gøre det. Jeg vil lige sige, at daginstitutioner for børn jo ikke har så forfærdelig meget at gøre med det her.

Hvad angår daginstitutionspadser for børn, kan jeg godt sige, at i år, altså i 1996, er der afsat omkring 1 mia. kr. til løsning af det her problem, og så kan vi jo se, hvordan de kommuneaftaler, der skal indgås til sommer, kommer til at se ud.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Undskyld, så har jeg været utrolig upræcis. Det, der står i bistandsloven, er, at der skal være et tilstrækkeligt antal, og så kan vi sætte en masse punktummer. Men vi har i bistandsloven regler om, at der skal være et tilstrækkeligt antal.

SF har foreslået i dette beslutningsforslag, at der skal være et tilstrækkeligt antal forskellige tilbud til denne gruppe. Jeg mener simpelt hen, at det er overdrevet at sige, at det skulle være udtryk for mistillid til amtskommunerne. Det er rigtigt, at der er nogle amtskommuner, som jeg, og jeg ved også mange andre i § 71-tilsynet, har en dyb, dyb mistillid til.

Det er bl.a. derfor, vi mener, at dette forslag ville være en enorm god idé. Det er ikke udtryk for mistillid. Det er etableret, at det er lavet med så vide rammer, at alting i virkeligheden overlades til amterne. Vi laver bare en rammelovgivning.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

I virkeligheden bruger fru Anne Baastrup nogle argumenter mod sig selv ved at henvise til, at det, fru Anne Baastrup ønsker, er, at det her skal være en rammelov, at det er godt med sådan en rammelov, og at der ikke er nogen større binding i det. Og så henviser fru Anne Baastrup til bistandslovens regler om et tilstrækkeligt antal daginstitutioner, men samtidig siger fru Anne Baastrup, at det alligevel ikke hjælper på mangelen på daginstitutionspadser.

Hvad enten der er en detaljeret lovgivning eller en rammelovgivning på et område, behøver det ikke at afhjælpe et problem eller en mangel på tilbud. Hvorfor så vedtage en lovgivning specielt på dette område med de sindslidende og så tro, at det skulle afhjælpe problemet? Det har altså ikke afhjulpet det på daginstitutionsområdet, at der er en rammelovgiv-